

Sag forslaget (se Tilleg C, Sp. 433—40) under Afstemning og vedtoges med 62 Stemmer mod 4. Dødsforlaget bliver nu at tilfille Statsraadet.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen.

Første Behandling af Indstilling fra Finantsudvalget angaaende de til dette Udvalgs fjerde Inddragender.

(Udvalgets Bekendtgørelse og Indstilling findes i Tilleg B, Sp. 1085 ff.)

Formanden: Vrede Medlemmer vil erindre, at denne Behandling foregaaer efter Reglerne for Forslags Iste Behandling, saaledes at det er Sagen i sin Almindelighed, der foreligger.

Ordføreren (A. H. Nielsen): Som det erde Thing vil se, foreligger den 38. Andragender af hvilke Udvalget enstemmig har anbefalet 13 og 3 ere anbefalede af forskellige Mindretal. Paa Enkeltthederne skal jeg ikke indlade mig, da de jo heller ikke foreligger til Afstemning, men jeg er nødt til at gjøre et Par Bemærkninger alligevel. Der er nemlig indkommet et 39te Andragende fra Dannekommissionen i Marstal saa sent, at det ikke er blevet refereret, og der heller ikke er bleven taget nogen Beslutning desangaaende Udvalget. Andragendet gaar nemlig ud paa, at den 700 Fod lange Stenmølle paa Havneus østlige Side ikke har vist sig tilstrækkelig beskyttende, idet 24 Tagter ere bleve ødelagte ved Stormfloden, og til Betryggelse for Skibene ønskes den nævnte By og Havnekommission, at Mølen maas blive 4 Fod bredere foruden og 3 Fod høiere, hvorved en tilstrækkelig Beskyttelse vil blive givet, og jeg vil den Anledning Staters Hjælp. Det vil koste 20,000 Rb., og man paaftaar, at Byen kan ikke bære den store Byrde, og da Søfarten er Byens eneste Aaringsvej, og Byens Handelslaade icke er i Tiendepart af hele Landets Handelslaade, mener man, at det af disse Hensyn er tilstrækkelige Grunde for Statskassen til at træde til. Man har henvendt sig til Indreministeren i Januar Maaned, han har vist Ansøgerne til Centralkomiteen, og Centralkomiteen har atter været tilbøge, at da det var noget fremtidigt, kunde den ikke indlade sig derpaa. Derefter har Dannekommissionen oplyst, at der er allerede lidt nogen Skade paa Mølen, og man beder om at faae Hjælp i saa Henseende. Hvorvidt denne Hjælp skal ydes, er ikke kommen til nærmere Kundskab. — Saaledes er omtrent de faktiske Omstændigheder ved Ansøgningen, den end overhovedet af en saadan Art, at jeg ikke tror, at

Udvalget kan indlade sig paa den, men maa henvise. Vedkommende paa sig til Indreministeren, og han med sine Embedsmænd maa tage denne Sag under alvorlig Overveelse, om der kan være Anledning til at gjøre Noget gennem næste Aars Finantslov. Det er altfor sent til, at der gjøres fra Udvalgets Side. Med Hensyn til Nr. 38 har det, som erede Medlemmer vil se, havt samme Skæbne, ogsaa dette Andragende er kommet for sent, men det er dog bleven refereret, og saavidt jeg har erfaret, finder Udvalget, at denne Mand bør have nogen Hjælp. Han har, som det vil ses af Referatet, været overordentlig driftig og søgt at bane sig Vej og har virkelig arbejdet sig op fra en ringe Stilling, har deltaget i begge Krige og har som saadan efter min Opfattelse gjort sig vel fortjent til Hjælp, saameget mere som han er ganske hjælpeløs, thi naar det hedder i Udvalget, at han faar 16 Rb. om Maaned, er det vel at mærke kun for det Alt, vi ere til. Naar vi gaa ud af dette Aar, er han ganske uden Subsistensmidler. I Dørigt vil der selvfølgelig fra Udvalgets eller i alt Fald fra et Mindretals Side rimeligvis blive stillet Endringsforslag inden 2den Behandling. Endelig er man bleven gjort opmærksom paa af den erede Finantsminister, som er forhindret fra at være tilstede, at Ansøgningerne under Nr. 15 og 36 ikke have været hos ham i den Form, hvori de have foreligget for Udvalget og efter den Regel man pleier at følge, pleie slige Ansøgere ikke at henvises til Finantsministeren. Det erde Thing kan jo forvente ved 2den Behandling, at Finantsministeren vil være tilstede og kan nærmere oplyse, hvoreledes det forholder sig med disse 2 Andragender. Det er nemlig et Andragende fra 15 Grundeiere fra Trepillelaagen til Klampenborg og et Andragende fra 4 Noerlarde tilligemed en Assistent ved Amfjordsassikuriet. Endvidere beslagler jeg, at den erede Krigsminister ikke er tilstede, thi som det vil ses af Andragendet Nr. 8, har Udvalget forventet nærmere Oplysning om, hvordan det dog kan være, saa Skolelærer Hansen ikke har faaet de 30 Rb. tilbagebetalt, som efter hvad Udvalgets Mindretal tjor og Thingets store Flertal mente, være bleve ham uretlig afkrævede. Det var oplyst, at den Hest, for hvis Værdiforsikring han var dømt, allerede havde den Sygdom, forinden han modtog den, og han havde tilstrækkelig Vidnesbyrd for, at han i Dørigt var en flink Jodervært. Den erede Krigsminister har naturligvis nok taget Hensigtningen under Overveelse, men har ikke taget Hensyn til Thingets Mening, og Krigsministeriet har ikke nærmere begrundet, hvorfor det er kommet til det Resultat, det er, og Udvalget har derfor forventet Oplysning om denne Sag.

Mærk: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre. Jeg vil først udtale min Tilfreds-